No. 1. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 2 Januarij.

INGEZONDEN STUKKEN.

Overzigt van den Britschen handel gedurende de jaren 1830--1840.

(Vervolg en Slot van onze vorige.)

Volgende schreden, waartoe de voorafgegane almede noodzaakten, waren: het door allerlei middelen te keer gaan of belemmeren van de uitbreiding van nijverheid en handel van andere volken, en diegenen, welke deze reeds te ver uitgebreid hadden, tot wanorde en verdeeldheid te brengen; het bevorderlijk zijn aan opstanden, waar zulks kon voorzien worden, den bloei van handel of industrie dier volken den doodsteek te zullen geven; het eischen, van de regeringen der zwakkere Staten, van regten en voordeelen ten behoeve van *Engeland*, ongeacht door het toestaan derzelve misnoegen, gebrek en ondergang, onder de bevolkingen dier Staten, onvermijdelijk moesten geboren worden.

Eindelijk, nadat ook dit alles niet duurzaam had kunnen helpen; nadat, ongeacht al die bemoeijingen, echter *nog* de Britsche handel en industrie *kwynden* en het lot der werklieden aan wanhoop grensde, -- ging men nog *weder* eene schrede verder, en openden de Britsche strijdkrachten, *door geweld*, eenen uitweg voor de Britsche handelsartikelen, in het onmetelijke Chinesche rijk.

De noodzakelijkheid, om zóódanig te handelen, zeggen wij, zij vond haren hoofdzakelijken grond *in de overdryving der productie, in de onevenredige uitbreiding, aan het nationale kapitaal, ten gevolge van het credietstelsel, gegeven*; in de behoefte om dat verbazende nationale kapitaal op den duur vruchtgevende te doen *blyven*; in den nooddwang, dien ten gevolge, om *die* vruchten door andere volken te doen leveren, ten koste der welvaart van millioenen, anders nuttige en bedrijvige werklieden, onder deze, welker arbeid nu voortaan door de Engelsche werktuigen zou verrigt worden.

Wanneer anderen, in de voordeelen door *Engeland* in *China* bevochten, voor eerstgenoemd land een schitterend verschiet meenen te ontwaren, -- meenen wij voor ons nog al het een en ander te bespeuren, hetwelk in staat zou kunnen zijn, om op dat verschiet eene donkere schaduw te werpen.

Wij meenen namelijk te voorzien:

1°. dat de behaalde voordeelen al zeer spoedig den naijver van andere magtige Staten in de hoogste mate zullen gaande maken; dat men zal gaan vreezen voor de wereld'erschappij van *Engeland*, en, eer men er aan de t, een worstelstrijd op leven en dood, tot behoud van een dusgenaamd evenwigt, zal plaats grijpen.

2°. dat, zoolang dit niet het geval is, *Engeland*, om zich de bevochtene voordeelen te verzekeren, en die des noodig te kunnen beschermen en verdedigen, zelfs in gewone tijden, eene aanzienlijke scheepsmagt zal moeten in dienst houden, hetgeen niet alleen de schatkist zal bezwaren, maar ook het wantrouwen en de onrust van andere handeldrijvende Staten te meer voedsel verschaffen zal.

3°. dat men, wat men in het tienjarige tijdvak van ontzettende uitbreiding van den Britschen handel en nijverheid gezien heeft, ook *nu* weder zien zal: dat de mededinging tusschen de Britsche handelaren en fabrijkanten-zelven, met betrekking tot den handel op *China*, zóó sterk worden zal, dat, om zich van het geproduceerde te kunnen ontdoen, men *of* met schade, *of* zonder winst moet realiseren, *of* afleveren aan zoodanige koopers, welker soliditeit geenen voldoenden waarborg aanbiedt, dat kapitaal en winst in de kassen der afleveraars zullen terug vloeijen. Dit een en ander bestond gedurende de verwonderingswaardige vermeerdering van uitvoeren, ons in het overzigt aangewezen; wij zien geene reden, waarom het bij steeds verdere uitbreiding, beter zoude moeten zijn. Eene te groote mededinging levert *altyd* dezelfde resultaten op.

4°. dat het Chinesche volk niet met volkplanters is gelijk te stellen, maar zelf in hooge mate *industrieel* is, en in het bezit van de noodige kapitalen, om weldra, door deskundigen van andere natien geholpen, op eigen bodem te vervaardigen en met eigen schepen aan te voeren, wat aanvankelijk door Britsche nijverheid geleverd, en met Britsche schepen zou zijn aangevoerd.

Eene duurzame uitkomst, een afdoend geneesmiddel tegen de kwaal, waaraan *Engeland* reeds lang leed en, ongeacht zijne verbazende vorderingen, is *blyven* lijden, zien wij voor ons dus nog geenszins in de behaalde voordeelen in *China*.

Zij kunnen alleen dienstbaar zijn, om *Engeland* in de gelegenheid te stellen, nog eenige jaren langer deszelfs bestaan, ongeacht het volgen van eenen heilloozen leefregel, te rekken.

Komt men er niet terug van het beginsel, dat het voldoende is te produceren, om rijker te worden, zonder er op te letten of er met wezenlijk voordeel, ten gevolge van genoegzame vraag naar de voortbrengselen, geproduceerd wordt; blijft men wedijveren met dezelfde kracht, in het volmaken der werktuigen en het overbodig maken van den menschen-arbeid; wij kunnen geen waar geluk, geene wezenlijke rust, geen nationaal welzijn en vooruitgang in zedelijke volkomenheid der massa's voor het Engelsche volk te gemoet zien, ja al maakte het alle volken der wereld aan zijne industrie cijnsbaar, en van dezelve afhankelijk.

Zoo dan het overzigt van den Britschen handel over de jaren 1830-1840 tot *iets* geschikt is, het is om te bewijzen, dat vermeerdering van productie niet in alle omstandigheden vermeerdering van nationalen rijkdom, van nationaal geluk en tevredenheid, van nationale, zedelijke grootheid ten onmisbaren gevolge heeft, en dat dit zeker däär het geval *niet* is, waar men verzuimt den deugdelijken stelregel op te volgen:
» dat de staathuishoudkunde niet ten doel moet hebben
» de toeneming van den rijkdom, als zoodanig, maar
» dat zij dezen als middel moet beschouwen, waarover zij
» te beschikken heeft, om het geluk *van allen* te bevor-
» deren."

Consideratien en voorstellen van Gedeputeerde Staten van Zeeland, omtrent het stem- en kiesregt.

Het is ons vergund geworden, van dit stuk, hetwelk verdiende in deszelfs geheel door den druk te worden openbaar gemaakt, inzage te nemen. Wij hebben er met genoegen bij verwijld; het is in ons oog een keurig stuk werk, geschreven met grondige kennis van zaken, en doorgaans met het oog geslagen op de wezenlijke behoeften en de omstandigheden des tijds en des volks.

Wij hopen, dat door de regering aan dit uitgebreide verslag, meer uitgewerkt en meer in gewigtige bijzonderheden tredende, dan wij meenen, door Gedeputeerde Staten of Commissien van eenige andere provincie te zijn geschied, al het gewigt zal worden gehecht, hetwelk het verdient.

Het verslag vangt aan met de beantwoording der vraag E. « Verlangt men, dat de gemeenten te platten lande, « welke tot nog toe den naam van stad gevoerd hebben of « in welke de benoeming van raadsleden anders dan op « gewone wijze heeft plaats gehad, tot den rang van ste- « den zullen verheven worden, dan wel dat die gemeenten « in alle opzigten tot het platte land worden gebragt?"

Het antwoord, of die gemeenten tot steden zullen verheven worden (er zijn er in *Zeeland* 7 in dit geval,) is *ontkennend*, en zulks is gegrond:

1°. Op het min talrijke der bevolkingen;

2°. Op het gering getal personen, wier levenswijze meer stedelijk dan plattenlandsch is;

3°. Op het contributief vermogen binnen die plaatsen, niet aanzienlijker dan in andere plattelands-gemeenten, ja zelfs nog geringer dan in onderscheidene van deze laatste.

4°. Op de gevoerd wordende levenswijze, in zoover die door de kohieren der personele belasting wordt aangewezen, en de mate van den handel en industrie, blijkbaar uit het patentregt; waaruit wordt bewezen, dat de genoemde plaatsen slechts te dezen aanzien met andere plattenlands-gemeenten gelijk staan, en niet met de steden in verhouding komen.

5°. Op den maatschappelijken stand der meest gegoeden in die plaatsen, onder welke men onder de 30 hoogste contribuabelen in den regel aantreft:

Onderscheidene landlieden, bakkers, molenaars, winkeliers, smids, timmermans, onderwijzers, schippers en herbergiers, zoodat « de bevolking der gemelde plaatsen" zegt het verslag, « veel meer overeenkomst heeft met die « van plattenlands-gemeenten dan van steden."

6°. Op de deliberatien der besturen van die plaatsen-zelve, waarin geene motieven worden aangetroffen, welke zouden kunnen strekken, om dezelve als steden, in den zin van art. 127, 130 en 131 der grondwet, aan te merken.

Is de meening van Gedeputeerde Staten alzoo, in ons oog, behoorlijk gemotiveerd, dat de bedoelde plaatsen niet als stemgeregtigde steden, ter benoeming van leden in de Provinciale Staten voor den stedelijken stand, en verder stedelijke regten genietende, behooren te worden verheven: — aan de andere zijde, wordt niet minder bondig de billijke aanspraak dier plaatsen, en het doelmatige om dezelve *den naam* van steden of altans van smalsteden, zoo mede aan het collegie van dagelijksch bestuur de benaming van Burgemeester en Wethouders *te laten behouden*, op gewigtige historische en andere gronden, betoogd.

Daarna wordt de vraag A 1°. behandeld: « Wordt het « wenschelijk geacht, om het thans bestaande getal leden « der Provinciale Staten-Vergadering en de evenredigheid « der verschillende standen te herzien?"

Het collegie van Provinciale Staten wordt, in het verslag, en teregt, uit tweederlei oogpunt beschouwd: — als *kies-collegie* voor de leden der Tweede Kamer, en — als *delibererende vergadering*.

Als *kies-collegie*, wordt er gezegd, staat het getal van 46 leden, in verhouding tot het te benoemen getal leden voor de Staten-Generaal, nagenoeg gelijk met dat van *Gelderland* en *Overyssel*, en is het overigens grooter, dan dat van al de overige provincien, met uitzondering van *Drenthe*.

« Als *delibererende vergadering* beschouwd, kan het « bestaande getal geacht worden, voor eene grondige en « welberadende behandeling der aan de deliberatein van « de Staten onderworpen belangen *voldoende* te zijn, vermits « al de deelen der provincie behoorlijk en door een genoeg- « zaam getal leden zijn vertegenwoordigd."

En wanneer, voegen wij hier bij, nu de wijze van verkiezing der Provinciale Staten *meer* waarborg zal opleveren, dat de meest waardigen, bekwamen en onafhankelijken zullen worden verkozen, dan zeker zal eene vergadering van 46 leden, *om te delibereren*, als talrijk genoeg kunnen worden aangemerkt.

Maar als *kies-collegie?* Hier toe komt ons het getal ook *dan* te klein voor. Ook Gedeputeerde Staten schijnen niet vreemd aan dit denkbeeld, wanneer H. E. G. A. zeggen: « *Het moge wenschelyk zyn*, HET KIESREGT *voor de* « *Staten-Generaal, door vermeerdering van de leden der* « *Staten, uit te breiden, — voor eene delibererende ver-* « *gadering*," enz.

In onze beoordeeling van den jongsten arbeid des waardigen THORBECKE, gaven wij reeds in bedenking, om ieder lid voor de Staten-Generaal minstens door 200 kiezers te doen benoemen. Men ziet daaruit, dat, al werd nu ook telkens, wanneer een lid voor de Staten-Generaal moest benoemd worden, een dubbeltal kiezers, als buitengewone leden der Provinciale Staten, benoemd, het er nog verre af zou zijn, dat hiermede verkregen ware, wat wij voor de belangen des volks als eene behoefte beschouwden. Nogtans ware daarmede reeds veel verkregen

Wat de evenredigheid betreft, door iederen stand in het geheele getal leden der Provinciale Staten te leveren, heeren Gedeputeerde Staten hebben geene redenen gevonden, om, daar toch de grondwet leden der Provinciale Staten uit den stand der ridderschap vordert, eene verandering in de bestaande evenredigheid aan te nemen, te weten:

Ridderschap	6.
Steden	21.
Platteland.	19. (nader 21.)

Zeer juist is de opmerking van heeren Gedeputeerde Staten: « Doch daar het voornemen schijnt te bestaan, « om het getal leden en de verdeeling van hetzelve bij de « wet te regelen, is het ons voorgekomen, *dat de grond-* « *slag behoort te worden aangewezen, waarop die verdeeling* « *berust*, ten einde aan den wetgever de overtuiging te « verschaffen, dat de uit te vaardigen wettelijke bepalingen « op eenen billijken grondslag zijn gevestigd; zullende daar- « door tevens de schijnbare onevenredigheid," (men weet, dat in een vijftal provincien de ridderschap ¼ der geheele bevolking van stad en land in de Provinciale Staten vertegenwoordigt,) « welke in de thans bestaande verdeeling « bestaat, worden opgehelderd, en daar, waar die inderdaad, « volgens de aan te nemen grondslagen, in eene geringe « mate aanwezig zal bevonden worden, kunnen worden « hersteld." (te weten de onevenredigheid.)

De hier gestelde opmerking nu, geeft H. E. G. A. eene ongezochte aanleiding, om in een naauwgezet onderzoek te treden naar deugdelijke grondslagen, voor de bepaling der evenredigheden tusschen de drie verschillende standen. In dat geheele onderzoek straalt eene waarheidsliefde, een gevoel van billijkheid, onpartijdigheid en eene juistheid van oordeel door, welke, naar mate het ons zeldzamer te beurt valt, aan de uitvloeisels der werkzaamheden van collegien van Provinciale Staten lof te kunnen toezwaaijen, ons des te sterker dringen, nu wij dat alles er in vinden, er onze welmeenende hulde aan toe te brengen.

(Het vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

De *Times* deelt het berigt van eenen nieuwen en zeer aanzienlijken brand te Liverpool mede:

Den 22sten, ten 6 ure des morgens, ontwaardde men dat de teer- en harst-magazijnen der Heeren *Platt* en *Zoon* in brand stonden. De magazijnen zijn zeer uitgebreid en komen op vier onderscheidene straten uit. Zij beslaan eene vierkante ruimte van ongeveer 700 ellen. De vlammen, door zoo vele brandbare voorwerpen gevoed, maakten dan ook allen bijstand vruchteloos en strekten zich spoedig over de gansche buurt uit. De vlammen, door eenen ster-

ken zuidoostelijken wind gedreven, sloegen ook spoedig tot den overkant der rivier over. Het gevolg daarvan was, dat ter acht ure alles in den omtrek over eene groote uitgestrektheid in puin lag. Zelfs de naburige, meest bevolkte wijk der stad werd ernstig bedreigd, en alle pogingen strekten slechts, niet om te blusschen, maar om den voortgang des vuurs te beletten. De schade is nog niet te berekenen. De verbrande magazijnen bevatteden graan, meel en katoen. Vrijdag morgen was men den brand nog niet meester.

DUITSCHLAND.

— Omtrent den brand, welke het Hanoversche vlek Vörden in den nacht van 13 op 14 December getroffen heeft, verneemt men, dat dezelve in eene burgerwoning is uitgebarsten, en bij den toen heerschenden hevigen zuid-westenwind, in weinig uren tijds, het grootste gedeelte der plaats in de asch gelegd heeft. De kerk, de school, de beide pastoriën en de twee onderwijzers-woningen, het raadhuis en 80 huizen van burgers zijn vernield. Uit dezelve heeft men bijna niets kunnen redden.

SPANJE.

— Men verneemt, dat het gouvernement voornemens is de universiteit van Barcelona naar Cervara te transporteren. De Geneeskundige school zou naar Sarragossa overgeplaatst worden.

— Men schrijft aan de *Heraldo* uit Barcelona den 15. dezer, dat alle soldaten, die gefusilleerd zijn, den dood met zeer veel vastheid van karakter en oogenschijnelijke vreugde te gemoet gegaan zijn, dat zulks wezentlijk hunne regters had moeten doen beschamen. De verbittering is algemeen: indien de vrees de monden sluit, dan vestigt zich de haat in het hart.

NEDERLANDEN.

GRONINGEN, 26. December. In den namiddag van den 23sten dezer is het derdehalfjarig dochtertje van den timmermansknecht *Pieter Koers*, wonende aan het Boterdiep alhier, op eene noodlottige wijze van het leven beroofd. De moeder, als naaister, op haar werk buiten 's huis zijnde, paste de vader op de kinderen. Eene kleine bestelling van werk noodzaakte hem, eenige oogenblikken van huis te gaan; hij zette zijn kindje in den tafelstoel, en verzocht zijne buurvrouw, nu en dan eens te gaan zien. Na bijna een uur afwezig te zijn geweest; keert hij terug en vindt het lieve kind voor den tafelstoel brandende op den grond liggen. Hij neemt het spoedig op, vliegt er mede naar buiten, roept zijne buren om hulp, doch te vergeefs: in weerwil van alle spoedig aangewende geneeskundige middelen, heeft het niet mogen gelukken, het leven terug roepen. — Het meisje schijnt zich uit den tafelstoel te hebben laten zakken, waardoor hare kleederen vuur zullen hebben gevat aan de daarinstaanden test met vuur. De moeder was, op het vernemen der verpletterende tijding, radeloos. Met de meeste moederlijke liefde is de knappe, werkzame vrouw gewoon, iederen morgen, voor het vertrek naar haar werk, eerst hare kindertjes te verzorgen, en des avonds, na eenen moeitevollen dag, met haastige vreugde tot dezelve terug te keeren. — Wij voegen hier geene aanmerking bij, om tot behoedzaamheid met kleine kinderen aan te sporen; indien de eenvoudige vermelding van dergelijke betreurenswaardige gebeurtenissen geene voorzigtigheid leert, dan baten ook geene woorden.

MAASTRICHT, 27. December. Men schrijft ons uit Meerlo, van den 24. Dec., dat de huisvrouw van den heer *L. Muysers*, bouwmeester aldaar, daags te voren bevallen was van drie welgeschapen zonen. Twee derzelve hebben slechts weinige uren geleefd, terwijl de oudste met de moeder zich in besten welstand bevindt. Gemelde vrouw beviel in Maart 1838 ook van drie kinderen, een jongen en twee meisjes, die echter allen, eenige dagen later overleden zijn. In dien tusschentijd is zij nog van een zoontje bevallen, zoo dat zij, in den tijd van vier jaren en negen maanden, zeven kinderen heeft ter wereld gebragt.

MIDDELBURG, den 30. December. Naar men verneemt is bij het stedelijk bestuur eene belangrijke deliberatie aanhanging, welke ten doel heeft, om den binnen deze stad vervallen *Graanhandel*, welke vroeger een zoo algemeen vertier opleverde, uit dien vervallen staat zooveel mogelijk op te beuren en te doen herleven, en zouden, onder meer andere bepalingen, de daartoe voorgedragene middelen voornamelijk hierin bestaan, om, ter bevordering der mededinging en eenheid in dezen zoo voornamen tak van handel, de binnen- of Walchersche markt, welke tot heden toe afzonderlijk op de groote markt gehouden wordt, te doen vervallen, en voor den verkoop van alle granen zonder onderscheid de gewone markt op de Graanbeurs aan te wijzen, terwijl, met opzigt tot de wijze van verkoop dezer producten, een ieder, zoo in- als afgezetenen van dit eiland, bij afwijking van vroegere verordeningen, geregtigd zouden zijn, om deze in persoon, zonder tusschenkomst van pondgaarders of commissionairs, aldaar op monster aan te bieden.

VLISSINGEN, den 31. December. Heden nacht ten half drie ure had alhier een diefstal door braak plaats bij den horlogiemaker *B. Marty*, op de Groote Markt, en wel van 4 gouden horologien. De dader is, door de activiteit van den chef der policie de WelEdG. Heer *P. Ruighart*, nog denzelfden nacht ontdekt; zijnde een fuselier van het hier in bezetting liggende 1e reg. inf., Duitscher van geboorte, die aan het kruidmagazijn de wacht had en zijn post heeft verlaten om den diefstal te plegen. De horologien, die op den wal verborgen waren, zijn alle reeds aan den eigenaar ter hand gesteld.

Met genoegen maken wij van dit voorval melding, zooveel betreft de waakzaamheid der policie alhier, dewijl het zeer waarschijnlijk is, dat, bij minder spoedig onderzoek, *of* den dader niet ontdekt, *of* een gedeelte der gestolen voorwerpen zoek zouden zijn gemaakt; waarom wij gaarne, aan gemelden chef der policie, ook in naam onzer medeburgers, ons genoegen betuigen voor deszelfs betoonden ijver te dezer zaak.

— Uit Leeuwarden schrijft men van den 26. Dec., dat men die stad, door het weggraven van de nuttelooze wallen en bolwerken, met fraaije plantsoenen heeft verrijkt. Thans zal men de stad verfraaijen door het bouwen van eene geheel nieuwe en fraaije Korenbeurs, en waarschijnlijk van een nieuw paleis van Justitie.

— Z. M. brik de Meermin, van Batavia vertrokken den 15. Sept., is, na aandoening van St. Helena en aldaar ruim 4 dagen vertoefd te hebben, den 24. Dec. in Texel binnengekomen. Dezelve wordt gekommandeert door den kapt. Luit. ter zee *V. F. D. Bouricius.*

GEMENGDE BERIGTEN.

Naar men verneemt, zullen er in het voorjaar van 1843 weder eenige garnizoens-veranderingen bij de korpsen van het leger plaats vinden. — De berigten uit Spanje blijven verontrustend. — Wordt gevraagd eene vrouwelijke compagnon met 10 à ƒ15,000; de compagnieschap zal door een huwelijk worden voorafgegaan. (H. B.) — Het is niet waar dat er verzakkingen bestaan op den spoorweg van Amsterdam naar Haarlem. — De bevalling van Koningin Victoria wordt tegen de maand Maart te gemoet gezien. — Te Galwaij, in Ierland verspreidde zich op den eersten Kersdag in eene R. K. kapel het gerucht dat een der galerijen op het punt stond van in te storten; 35 menschen zijn door het gedrang verpletterd; de galerij was in den besten staat.

MENGELINGEN.

Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.

Verslag der zittingen van het parlement te Utopia, St. Morfeus-dag, na noen.

De leden zijn present, uitgezonderd een, die het podagra heeft; een die wegens het affreuse weer niet durft uitgaan, en een, die op jagt is.

De president beklimt zijn gestoelte. De tribunes zijn meer dan eivol, want het publiek blaakt van belangstelling in de discussiën.

De president hamert, en verklaart, dat de zitting geopend is. — Sommige leden geeuwen, want het is het uur der *siësta.*

De president. Scriba! wat is er aan de orde?

Scriba. Hoogwijze! er is aan de orde de petitie van eenige honderd landskinderen, die vriendelijk verzoeken, dat hunne bezwaren mogen worden opgeheven. Zij dringen er op aan, dat het der regering behagen moge, eenige belastingen in te voeren. Rekwestranten voeren aan, dat de natie met hare schatten geen raad weet; kisten en kasten — zeggen zij — dreigen te barsten: er is perikel van eene geld-inundatie, die schromelijke verwarringen zou kunnen te weeg brengen. — Zij klagen bitter over de kniesachtige zuinigheid, waarmede de staatshuishouding behandeld wordt. Zij verlangen dus, dat er een paar duizend nieuwe ambtenaren aangesteld, alle tractementen verhoogd, en met ruime hand gratificatiën, mitsgaders wacht- en rustgelden uitgedeeld worden. Zij vinden ook het getal hoven en regtbanken te gering, en vooral zijn zij van oordeel, dat het krijgs-departement op eene veel te schriele wijze te werk gaat. Er zijn, volgens hun sustenue, op verre na geen generaals en hoofdofficieren genoeg, ook moet er ruimer fouragegeld, tafelgeld en dergelijk nuttig zakgeld gegeven worden. Eindelijk smeken zij, dat er ten dienste van kunsten en wetenschappen eenige nieuwe akademien en instituten mogen gesticht worden. Men had liefst in elke provincie eene akademie voor de gewone vakken van geleerdheid, eene voor de fabrijkstudie, eene voor den handel, eene voor de beeldende kunsten, eene voor de muzijk, eene voor de danskunst, schermkunst, enz., enz., opdat Utopia's geniën hunnen van geleerdheid en kunstzin overkropten boezem mogen lucht geven in redevoeringen, declamatiën en kunstmatige voordragten. Zij beweren, dat het een en ander zeer heilzaam zal zijn, dat hierdoor geluk en tevredenheid onder den volke zal verspreid worden, en dat de Utopiaansche regering zich langs dien weg buitengewoon sterk bemind en ongeloofelijk populair zal maken.

President. (Norsch). Het volk is ook nooit content. De discussiën over deze petitie mogen beginnen. De heer VAN KAKELENSTEIN heeft het woord.

De heer VAN KAKELENSTEIN. — Het is zoo uw hoogwijze zegt; het volk is, lacy! nooit content. Naauwelijks geeft men het eenen vinger of zij verlangen de geheele hand. Hebben wij het land niet reeds begiftigd met de schoonste impositiën, die men bedenken kan? Hebben zij geene ambtenaren in menigte, die ondankbaren? Kunnen zij wel eenig object van weelde of van behoefte opnoemen, hetwelk niet fatsoenlijk belast is? (*Zacht gemor op de tribunes.*) Staan de ontvangers niet dag aan dag gereed om hunne contributien welwillend te innen? en zijn de gewone belastingen, waar die te gering waren te achten, niet door onze vaderlijke zorg met opgelden en zegelgelden verhoogd? (*Nieuw gemor*). Hunne klagten zijn ongefundeerd, hunne verzoeken zijn ongepast. Ik stem voor eene declinatoire dispositie; ik mag, echter, ook wel lijden, dat het adres in stilte op de griffie worde bijgezet.

Scriba. De griffie is vol. Men zal er weldra verkooping van scheurpapier moeten houden, ten zij men al die schrifturen mogt willen laten malen, ten einde van *papier maché* een monument op te rigten ter eere onzer regenten.

De president. (Hamerende). De scriba zij indachtig, dat hij niet medepraten mag.

(*De scriba byt zich op de lippen, trekt een vroom gezigt en zwygt. Op de tribunes wordt gemeesmuild*)

De heer VAN SNATERBECK. Ik ben het volkomen eens met den hoogwijzen spreker van zoo even. Ik ben overtuigd, en durf gerust mijne hand op mijne met de ridderorde van het Utopiaansch mormeldier behangene borst leggen, dat wij der natie den beker des geluks tot overloopens toe volgeschonken hebben. (*Gesis op de tribunes.*) Hoe vele geldkostende instellingen hebben wij niet doen ontstaan? Wemelt het land niet van ambtenaren in alle denkbare variëteiten? Krielt het op onzen gebenedijden bodem niet van officianten? Beschouwt ons regtswezen, al die hoven en hofjes, regtbanken en bankjes, dat legio getabbaarde mannen! Wordt hetgeen hier of daar aan de kwaliteit ontbreekt niet ruimschoots door de kwantiteit vergoed? Kan men wel tien schreden langs de straat gaan, zonder tegen het regt aan te loopen? O! (*hier wordt de spreker aandoenlyk*) wanneer ik alleen maar mij bepaal bij den zegen onzer regtsinstellingen, dan verdaagt mij het vaderlandsche hart. Hoe zijn wij niet vooruitgegaan. Vroeger — maar dat waren bedroefd achterlijke tijden — Vroeger was men van opinie, dat, gelijk in meer vakken, zoo ook bij de dienst van Themis, weinig, maar iets degelijks, de voorkeur verdiende boven veel middelmatigs en gebrekkelijks. Weinig regterstoelen, maar die bezet met uitstekende mannen, ruim, zeer ruim bezoldigd, hoog geëerd! Zoo willen het eenigen; dat oordeelen zij bevorderlijk aan de soliditeit der regtswetenschap, aan de eenheid jurisprudentie, aan het belang des algemeens. — Gelukkig zijn wij niet in die grove dwalingen vervallen; wij hebben veel, zeer veel regtstoelen, en kunnen dus veel, zeer veel menschen, die wel een postje willen hebben, pleisier doen. Wij zijn liberaal op dat stuk. — Vroeger wilde men alleen aan uitstekende, theoretisch en practisch uitmuntende mannen, aan geleerden van zekere celebriteit de heilige regtspraak toevertrouwd hebben. Wij zijn ter goeder uur van die ouderwetsche denkbeelden afgeweken. Wij hebben regters bij dozijnen, bij ons mogen jongelieden al zijn zij pas van de akademie gekomen, veilig eenen regterspost, althans der eerste instantiën, ambitionneren, zij vinden altijd protectie, mits (want op dat punt zijn wij kitteloorig) mits zij zich weten te *presenteren* en te *produceren*; en zijn zij in den beginne al wat onbedreven, zij kunnen zich de oefenschool, waarin zij geplaatst worden, ten nutte maken. — Zoodoende vervalt de zwarigheid, dat het onmogelijk is, een zoo groot aantal knappe lieden te vinden, als in overeenstemming zou zijn met het getal onzer regtersposten. Kan men al geene uitstekende mannen genoeg vinden; zijn er onder de talentvolle regtskundigen weinigen die er niet voor bedanken het regterambt waar te nemen voor het tiende part van hetgeen hun eene lucrative praktijk oplevert — geen nood! wij nemen wie wij krijgen kunnen, en zetten de baan des roems voor een ieder open. De tractementen zijn wel niet ruim, maar vele kleintjes maken een groote; en bij slot van rekening kan men toch niet met eenigen grond klagen dat onze regterlijke instellingen niet kostbaar genoeg zijn. *Multa* en niet *multum*; ziedaar den kostelijken regel welken wij in onze onschatbare wijsheid, zoo in dit als in andere opzigten, volgen, en waardoor wij eenen heilstaat vestigen, die ons de bewondering en den nijd onzer naburen op den hals haalt, terwijl het volk, hetwelk — zoo als de hoogwijze president, en ook de vorige spreker treffend aanmerkte — nooit content is hetwelk ruim en breed verwaardigd wordt dat alles te betalen, hetwelk . . . . (*hier wordt de spreker door eenen furieusen hoest overvallen; hy gaat mitsdien zitten, neemt een borstkoekje en zwygt.*)

(*Het vervolg hierna.*)

ADVERTENTIEN.

PUBLIEKE VERKOOPING

te Vlissingen, op Vrijdag den 6 Januarij 1843, des voormiddags ten 10 ure: op den Nieuwendijk, van eene groote partij SCHEEPSAFBRAAK, bestaande in Eiken Balken, Eiken en Greinen Planken, Greinen Dekdeelen, Brandhout, 2 Masten, eene partij Oud Touwwerk en hetgeen meer zal worden gepresenteerd.

§ § § De ondergeteekende, Geadmitteerd **LIJKDIENAAR**, (deszelfs Neef, *CORNELIS DE WOLFF,* in leven mede Lijkdienaar, overleden zijnde,) recommandeert zich daartoe aan zijne geëerde medeburgers, belovende in alle opzigten eene behoorlijke bediening.

VLISSINGEN, den 1 Januarij 1843.

P. SIMONS.

§ § Bij S. V. KOSTER is getrokken op No. 3892 een prijs van ƒ1000.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen,

Januarij 1843.

Van Middelburg.		ur. m.	Van Rotterdam.		ur. m.
†Donderd. 5,	vm.	6,30	Vrijdag 6,	vm.	6.30
†Zondag 8,	–	6.30	Dingsdag 10,	–	8.
Donderd. 12,	–	6,30	Vrijdag 13,	–	5,30
Zondag 15,	–	9,30	Dingsdag 17,	–	6.
†Donderd. 19,	–	6,	Vrijdag 20,	–	6.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 31 December. Sedert den 27 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Harveys, J. Hansen, Montevideo, huiden; The Curtis, W. Abbot, Rio-Janeiro, koffij en huiden; Diana, J. H. Woyerts, Hull, stukgoed.

Voor Brussel bestemd:

De Nederlanden, J. H. Jonker, Bordeaux, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

L. S. Pierce, J. de Potter, Londen, suiker.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

29 December 1842.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	ƒ	8.25	Boekweit	ƒ	6.00
1 J. dito	«	8.25	Winter Garst	«	4.80
N. dito dito	«	8.25	Zomergarst	«	4.30
2 J. Walch. Tarwe	«	8.75	W. Witte Boonen	«	8.75
1 J. dito	«	8.75	W. N. Bruine dito	«	10.00
Nieuwe dito	«	8.50	W. O. Paardenboonen	«	5.75
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	7.00	Z. N. dito	«	4.75
1 J. dito	«	7.50	Raapolie	ƒ	39.00 p. v.
Nieuwe dito	«	7.50	Patentolie	«	41.50 «
W. Groene Erwten	«	7.25	Lijnolie	«	39.00 «
Witte dito	«	7.00	Raapkoeken ƒ		de 1040 «
Koolzaad	«	11.00	Lijnkoeken « 9.00	«	100 «
Haver	«	3.00			

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.